

“CELIES UN STAIGĀ!” – TICĪBA UN DZIEDINĀŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 8. nod., 3. Moz. 13:44–50; Dan. 7:7, 8; Jāņa 10:10; Mat. 9:1–8; 1. Jāņa 1:9.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas ir vieglāk – sacīt: tev tavi grēki piedoti! – vai sacīt: celies un stai-
gā!” (Mat. 9:5)

Sa tu izveidotu sarakstu, no kā tu visvairāk dzīvē baidies, kāds tas izskatītos? Daudziem no mums saraksts ietvertu ģimenes locekļa vai paša nāvi. Un, lai gan tas noteikti ir saprotami, padomā, cik ļoti tas ir vērsts uz zemes lietām. Tas ir saistīts ar mūsu dzīvi šeit un tagad. Bet vai patiešām mums vajadzētu visvairāk baidīties pazaudēt šīs zemes dzīvi, īpaši ja tā jebkurā gadījumā nav pārāk gara?

Ja Dievam būtu jāizveido saraksts, no kā Viņš visvairāk baidās, tas noteikti būtu saistīts vai nu ar mūsu ģimenes locekļu, vai mūsu pašu mūžīgās dzīvības zaudējumu.

Protams, Dievs ir norūpējies par mūsu slimībām un nāvi, bet visvairāk Viņš ir noraizējies par garīgu saslimšanu un mūžīgu bojāeju. Lai gan Jēzus dziedināja daudzus cilvēkus un pat atgriezta dzīvē mirušos, tas bija tomēr īslaicīgi. Viņi visi vēlāk nomira fiziskā nāvē, šādā vai tādā veidā, izņemot svētos, ko Jēzus uzcēla augšā Savā augšāmcelšanās dienā. (Sk. “SDA Bible Commentary, 5. sēj., 550. lpp. un E. Vaita “Laikmetu ilgas” 786. lpp.)

Neskatoties uz visu, ko glābšanas plāns paveicis mūsu labā, tas mums neaiztaupa slimības un nāvi. Paturot to prātā, pārdomāsim vairākus dziedināšanas stāstus – gan fiziskus, gan garīgus – un ieraudzīsim, kādas svarīgas mācības par ticību mēs no tiem varam gūt.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. aprīlī.

Pieskaroties neaizskaramajam

Pēc Kalna svētrunas, kurā Viņš bija aprakstījis Dieva valstības principus, Jēzus atkal atgriezās sātana valstībā – tumšā, aukstā vietā, kas bija pilna ar vārgstošiem Jaudīm, kas vaidot lūdzās pēc atpestīšanas, vietā, kuras principi bieži ir pretēji visam, par ko Viņš iestājas. Un tajā laikā viens no lielākajiem piemēriem tam, cik sagrūvusi un kritusi sātana valstība bija kļuvusi, bija lepras slimība. Lai gan dažos gadījumos tā tika izmantota kā Dieva soda veids, piemēram, Mirjamas gadījumā (sk. 4. Moz. 12:9–12), plašākā Bībeles kontekstā tā ir spēcīga un biedējoša ilustrācija tam, ko nozīmē dzīvot kritušā un sagrautā pasaulē.

Izlasi Mat. 8:1–4. Ko svarīgu mēs varam redzēt faktā, ka, dziedinot lepras slimnieku, Jēzus viņam pieskārs (sk., piemēram, 3. Moz. 13:44–50)? _____

Lepras slimnieks nokrīt uz ceļiem Jēzus priekšā un saka: "Kungs, ja vien tu gribi, tu vari mani šķīstīt!" Grieķu vārds "varēt" ir "dunamai", līdzīgi "dinamītam". Tas nozīmē "spēka pilns". "Ja tu gribi, tu esi spēka pilns un vari izmainīt manu dzīvi." Jēzus paskaidro, ka Viņš ir labprātīgs dziedināt lepras slimo un bez kavēšanās to dara.

Fakts, ka Jēzus viņu aizskāra, droši vien uzdzina drebuļus ļaužu pūlim, kas vēroja notiekošo. Noteikti Jēzus varēja vienkārši izteikt vārdu, un vīrs tiktu dziedināts – kā Viņš to paveica citos gadījumos (tādos kā nākamais pierakstītais dziedināšanas gadījums). Kāpēc Viņš aizskāra lepras slimnieku?

"Kristus darbs, šķīstot spitālīgo no slimības, ilustrē Viņa pūles dvēseles šķīstīšanā no grēka. Cilvēks, kas atnāca pie Jēzus, bija "caur caurim spitālīgs". Slimības nāvīgā inde bija pārņēmusi visu viņa ķermeni. Mācekļi mēģināja atturēt Mācītāju, lai Viņš neaizskartu spitālīgo, jo tas, kurš tādu aizskāra, pats kļuva nešķīsts. Bet, uzlikdams roku spitālīgajam, Jēzus nekļuva netīrs. Viņa pieskāriens radīja dzīvības spēkus. Spitālība tika šķīstīta. Tāpat notiek arī ar grēka spitālību: tā ir dziļi iesakņojusies, nāvīga un ar cilvēciskiem spēkiem no tās nav iespējams atbrīvoties." (E. Vaita "Laikmetu ilgas" 266. lpp.)

Iespējams, ka, aizskarot lepras slimnieku, Jēzus parādīja, ka nav svarīgi, cik slikts ir mūsu grēks. Viņš droši tuvojas tiem, kas ir labprātīgi saņemt piedošanu, dziedināšanu un šķīstīšanu.

Vai tu pazīsti kādu, kas cieš no kaut kā līdzīga "leprai" – no kaut kā, kas liek cilvēkiem šausmās novērsties un notiesāt? Kā Jēzus priekšzīme var palīdzēt tev saprast, kā izturēties pret savu paziņu?

Romieši un Mesija

Tam, ka Daniēla grāmata tik daudz pievēršas Romai, ir pamatots iemesls (sk. Dan. 7:7, 8, 19–21; Dan. 8:9–12, 23–25). Tā ir šī lielā vara, kas bija valdošā arī Kristus laikā. Neskatoties uz to, romiešu virsnieks – ne tikai Romas varas simbols, bet arī šīs varas izteiksme – nāk pie Jēzus. Cilvēks ir bezpalīdzīgs, saskaroties ar pārbaudījumiem un traģēdijām, kas nāk pār mums visiem. Kāda mācība par to, cik tomēr ierobežotas ir šīs zemes varas! Vislielākie un ietekmīgākie vadītāji, visbagātākie cilvēki ir bezpalīdzīgi pret daudzām ikdienišķām dzīves cīņām. Patiešām, kāda gan cerība mums būtu bez dievišķās palīdzības?

Izlasi Mat. 8:5–13. Kādas svarīgas patiesības par ticību un ko nozīmē būt ticīgajam ir atklātas šajā stāstā? Ko tam vajadzētu atklāt mums kā septītās dienas adventistiem, ņemot vērā to, kādas mums ir priekšrocības? _____

_____

Centurions bija Romas militārais virsnieks, kas parasti pārraudzīja 80 līdz 100 karavīru. Kalpojot armijā aptuveni 20 gadu, viņam nebija atļauta likumīga ģimene. Tādējādi viņa vienīgā reālā ģimene, iespējams, bija šis kalps.

Attiecīgajā kultūrā vēl vairāk nicināma persona par šo pagānu varēja būt vienīgi lepras slimnieks. Tātad šis virsnieks varbūt pieņēma, ka Jēzus negribēs ieiet viņa namā, kaut arī Jēzus teica, ka Viņš ies. Lūdzot Jēzu tikai izteikt vienu Vārdu, nevis fiziski būt klāt, virsnieks parādīja lielu ticību, kas uzrunā mūs šodien: Jēzus Vārds ir tikpat spēcīgs kā viņa pieskāriens. Šim virsniekam nelikās, ka Jēzum kādu dziedināt būtu grūts darbs. Militārajam oficerim bija parasta lieta izdot pavēles karavīriem, un to viņš darīja visu laiku.

Aplūko arī, ko Jēzus saka Mat. 8:11, 12. Kāds bargs brīdinājums tiem, kam ir dotas lielas priekštiesības! Mēs kā septītās dienas adventisti arī esam privilīģēti, un mums ir jābūt uzmanīgiem.

Kādus lēmumus un izvēli tev nākas izdarīt katru dienu? Vēl svarīgāk – kā šīs daudzās izvēles ietekmē tavu ticību? Kā pareiza izvēle palīdz augt tavai ticībai? _____

_____

Dēmoni un cūkas

Izlasi Mat. 8:25–34. Ko šie abi ziņojumi mums māca par Dieva spēku? Kā mēs varam gūt mierinājumu no šeit atklātā Dieva spēka, īpaši cīnoties ar lietām, kas ir daudz lielākas nekā mēs paši? _____

_____

_____

Jūdu domāšanā tikai Dievam piederēja priekšrocība valdīt pār dabu un dēmoni. Pēc nīknās vētras aplūsināšanas ar vienkāršiem vārdiem (Mat. 8:23–27), Jēzus izkāpj Galilejas jūras austrumu krastā, kas bija ne tikai pagāņu teritorija – tur mitinājās dēmonu apsēsti cilvēki.

Marka 5:1–20 un Lūk. 8:26–39 pievieno kādu detaļu stāstā par dēmonu apsēsto vīru. Dēmoni teica, ka viņu ir "leģions". Armijā leģions bija 6000 kareivju. Dēmoni tika iesūtīti 2000 cūkās.

Daudzi ir domājuši, kāpēc dēmoni lūdza, lai viņus sūta cūkās. Saskaņā ar vienu skaidrojumu dēmoni ienīst tukšu ceļošanu; viņi dod priekšroku kaut kādai mājai, pat ja tā ir nešķīsta cūka. Citi domā, ka dēmoni baidījās no ūdens, un arī Jēzus pats izteicās, ka dēmoni meklējuši vietas bez ūdens (Mat. 12:43). Saskaņā ar kādu jūdu skaidrojumu dēmoni varēja tikt iznīcināti pirms pēdējās apokaliptiskās Kunga dienas.

Tomēr vissvarīgākā doma ir šī: cilvēku destruktīvais stāvoklis šajā stāstā ir tieši tāds stāvoklis, kādu sātans novēl Dieva bērniem. Bet Jēzus pilnībā izmainīja viņu dzīvi. Visu, ko sātans cenšas izdarīt mūsu dzīvē, Jēzus var likvidēt, un Viņš to arī darīs to labā, kas izvēlas atdot sevi Kristum. Citādi pret sātanu mēs esam bezpalīdzīgi.

Mēs lielajā cīņā atrodamies vai nu vienā, vai otrā pusē. Lai arī cik nelokāmi un bargi tas izklausās, Jēzus nevarēja izteikt šo patiesību vēl skaidrāk: "Kas nav ar mani, tas ir pret mani, un, kas ar mani nesavāc, tas izkaisa." (Lūk. 11:23) Kurā pusē mēs atrodamies, ir atkarīgs tikai no mums.

Izlasi Jāņa 10:10. "Zaglis citādi nemaz nenāk, kā vien lai zagtu, nokautu un pazudinātu. Es esmu nācis, lai tām būtu dzīvība un būtu pārpārēm." Kā tas attiecas ne tikai uz dēmonu apsēstajiem, bet arī mums? Kā mēs varam un kā mums vajadzētu piedzīvot to, kas mums šeit apsollīts? _____

_____

_____

“Celies un staigā!”

Pirmdienas tēmā mēs pieminējām Jēzus teikto centurionam, ka Viņš nav atradis Israēlā nevienu, kam būtu tik liela ticība. Bet tajā pašā laikā Israēlā bija cilvēks, kas bija nonācis līdz tādām stāvoklim, kur viņa ilgas pēc sirds dziedināšanas bija pat lielākas nekā pēc miesas dziedināšanas.

Izlasī Mat. 9:1–8. Kādu lielu cerību mums vajadzētu no tā paņemt sev attiecībā uz apsolījumu par mūsu grēku piedošanu, lai arī kādi tie bijuši un cik lielu kaitējumu nodarījuši? Sk. arī Rom. 4:7, 1. Jāņa 1:9, 1. Jāņa 2:12.

Cik interesanti, ka pirmā lieta, ko Jēzus darīja, kad pie Viņa tika atnests paralizētais vīrs, bija viņa garīgā stāvokļa dziedināšana. Jēzus acīmredzot zināja precīzi, kas ir īstā problēma. Neskatoties uz cilvēka samaitāto fizisko stāvokli, Kristus zināja, ka dziļākā problēma ir viņa vainas apziņa par grēcīgo dzīvi. Zinot vīra ilgas pēc piedošanas, Jēzus izsaka vārdus, kas ir visspēcīgākie un mierinošākie ikvienam, kas izprot realitāti un grēka cenu: “Tavi grēki tev ir piedoti.”

E. Vaita piebilst: “Tomēr paralizētais ilgojās ne tik daudz pēc fiziskās dziedināšanas, cik pēc atbrīvošanas no grēka nastas. Ja tas varētu redzēt Jēzu un saņemt piedošanas apliecinājumu un salīdzināšanu ar Debesīm, tad viņš būtu ar mieru dzīvot vai mirt pēc Dieva prāta.” (“Laikmetu ilgas” 267. lpp.)

Kāds septītās dienas adventistu mācītājs bieži sludināja par pietiekamu ticības lielumu, lai netiktu dziedināts. Tā ir vislielākā ticība no visām: ieskatīties dziļāk par mūsu fiziskajiem apstākļiem un pievērsties mūžīgajiem apstākļiem. Mūsu lūgšanu vajadzības tik bieži skar fiziskās vajadzības, un Dievs rūpējas par tām. Bet Savā Kalna svētrunā Jēzus teica, ka mums “jādzenas vispirms pēc Dieva valstības un Viņa taisnības”. Tādēļ cik svarīgi ir, ka pasaulē, kur ir tik daudz laicīgā un gaistošā, mēs savā priekšā paturam mūžīgas lietas.

Lai arī kādas būtu mūsu fiziskās cīņas, pat sliktākajā gadījumā tās ir un būs tikai laicīgas. Kāpēc ir tik svarīgi, lai mēs nekad neaizmirstu šo patiesību?

Lai mirušie aprok mirušos

Izlasi Mat. 8:18–22. Ko Jēzus saka šiem vīriem par to, ko nozīmē sekot Viņam? _____

Pirmkārt, Mat. 8:18–22 mēs redzam, ka Jēzum tuvojas divi cilvēki, kas ilgojās kļūt par Viņa mācekļiem. Abi ir nopietni, un tomēr, šķiet, ka abus kaut kas attur. Jēzus, kas zina visas mūsu domas, ķeras pie pašas jautājuma būtības. Viņš jautā, vai pirmais vīrs patiešām ir labprātīgs atdot visu – ieskaitot savu gultu! – lai sekotu Viņam. Tas nenozīmē, ka cilvēks noteikti zaudēs visus laicīgos īpašumus, ja viņš sekos Jēzum, bet viņam ir jābūt gatavam uz to.

Tad Jēzus jautā otrajam vīram, vai viņš patiešām ir labprātīgs uzskatīt Jēzu par svarīgāku nekā viņa personīgā ģimene. Pirmajā brīdī Viņa vārdi otrajam vīram šķiet ļoti skarbi. Viņš gribēja tikai apglabāt savu tēvu. Kāpēc viņš to nevarēja vispirms izdarīt un tad sekot Jēzum, īpaši ja jūdu ticībā nodrošināt vecākiem pienācīgu apbedīšanu uzskatīja kā daļu no paklausības piektajam bauslim?

Tomēr daži Bībeles skaidrotāji apgalvo, ka cilvēka tēvs nebija vēl miris vai uz nāves gultas. Patiesībā vīrs Jēzum teica: “Ļauj man visu nokārtot savā ģimenē, un tad es Tev sekošu.”

Lūk, kāpēc Jēzus atbilde bija tāda.

Vēl viens aicinājums kļūt par mācekli atrodams Mat. 9:9–13, kur tas izteikts Matejam, nicināmam nodokļu iekasētājam. Jēzus pazina šī cilvēka sirdi, kas acīmredzot bija atvērta patiesībai, kā to parādīja viņa reakcija uz aicinājumu. Jēzus noteikti zināja, kā uz Viņa aicinājumu reaģēs tāds cilvēks kā Matejs. No šodienas perspektīvas ir grūti novērtēt, cik mulsinoša tā laika cilvēkiem izskatījās Mateja aicināšana. Tas, ko mēs šeit redzam, ir vēl viens piemērs tam, cik universāls ir evaņģēlija aicinājums.

Izlasi Mat. 9:13. Lai gan konteksts ir atšķirīgs, kā šo principu var attiecināt arī uz mūsdienām, pat ja mēs aizstājam domu par dzīvnieku upurēšanu ar Jēzus upuri? Tas ir, kā mēs varam būt piesardzīgi, lai neļautu reliģiskiem uzskatiem vai to praktizēšanai, lai cik tā būtu pareiza, nostāties ceļā tam, kas Dievam patiešām ir svarīgi? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Laikmetu ilgas" nodaļu "Tu vari mani šķīstīt" 262.–271. lpp.

Vāciešiem ir teiciens: "Einmal ist keinmal" ("vienu reizi ir nevienu reizi"). Tas ir idiomātisks izteiciens, lai raksturotu domu, ka, ja kaut kas notiek vienreiz, tad tas neskaitās, tam nav nozīmes. Ja notiek tikai vienreiz, tas varēja arī nenotikt vispār. Vienalga, vai tu piekriti šim teicienam vai ne, padomā par šo domu ceturtdienas pētījumu kontekstā, kad Jēzus teica vīram, kas gribēja vispirms apglabāt savu tēvu un tad kļūt par mācekli: "Seko man un ļauj miroņiem apglabāt savus miroņus!" (Mat. 8:22) Ko Jēzus domāja, sakot, ka dzīvs cilvēks ir miris? Ja "vienu reizi ir nevienu reizi" un tu dzīvo uz šīs zemes vienu reizi bez mūžības, tad varēji arī vispār nemaz nepiedzimt. Tu vari būt miris jau tagad (sk. Jāņa 3:18). Sekulārie domātāji, kas netic dzīvei pēc nāves, sūdzas par dzīves bezjēdzību, kas eksistē tikai vienreiz un pat samērā īsu laiku pirms mūžīgas pazušanas. Ko tas varētu nozīmēt, viņi ir jautājuši, ja pēc šī īsā laika sprīža mēs pazūdam uz mūžīgiem laikiem un tiekam mūžīgi aizmirsti? Tāpēc nav brīnums, ka Jēzus izteica šos vārdus. Viņš mēģināja norādīt cilvēkiem uz lielāku realitāti nekā to, ko piedāvā šī pasaule.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Paturot prātā augstāk minēto domu, izlasi vēlreiz stāstu Mateja evaņģēlijā, kur Jēzus atbild vīram par tēva apbedīšanu. Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik svarīgi visā, ko mēs darām, ir skatīties plašāk (patiesi plaši)? Kā mūsu teoloģija palīdz mums saprast, cik plaša patiesībā ir kopaina?

---

2. Mēs vienmēr nezinām Dieva gribu attiecībā uz fizisko dziedināšanu, bet mēs vienmēr zinām Viņa gribu attiecībā uz garīgo dziedināšanu. Kā tam vajadzētu ietekmēt tavu lūgšanu dzīvi?

---

3. Kas ir tās lietas, kas tev ir vissvarīgākās? Izveido sarakstu un līdzdali to Bībeles izpētes grupā. Ko jūs varat mācīties no citu prioritātēm? Ko mūsu prioritātes atklāj par mums pašiem un to, kā mēs raugāties uz pasauli, Dievu un citiem? Cik atšķirīgs būtu saraksts, ja to sastādītu atlētu grupa?